

var i Forvejen, hvilket kan være ret ubehageligt for hende. Det gaar jo med Jordemødre som med Folk i Almindelighed, at de ville blive i Byerne og ville ikke ud paa Landet, og de, der ere lidt entreprenante, ere ogsaa i Stand til at subsistere i Byerne, f. Eks. ved at indrette Fødehjem osv. Nu bliver altsaa Spørgsmaalet, hvordan den nuværende Trang skal afhjælpes. Ganske simpelt ved at uddanne nogle flere. Man optager og uddanner aarlig omtrent 30 Elever paa Skolen. Man kan sige sig selv, at Uddannelsen af saa faa ikke kan tilfredsstille Trangen, og jeg vil derfor gøre opmærksom paa, at man burde uddanne ikke saa faa, der vare fødte paa Landet, thi de egne sig bedst til at tage Sagen op senere paa Landet. For nu at formaa Autoriteterne til at uddanne nogle flere Jordemødre, indgik Amtmanden over Vejle Amt allerede i 1898 til Sundhedskollegiet med et Andragende om at faa flere uddannede. Det skete efter Amtsraadets udtrykkelige Anmodning, men nogen Tid efter svarede Sundhedskollegiet — jeg staar med Svaret i min Haand —, at det ikke mente, der var Trang til Uddannelse af flere Jordemødre, at de 30 om Aaret var tilstrækkeligt, samt at Trangen kun fandtes i Ribe, Ringkøbing og Vejle Amter. Ja, selv om Trangen nu virkelig kun var til Stede i de 3 Amter, maa det dog være tilstrækkelig Grund til at optage nogle flere Elever. Men det synes den kgl. Sundhedskommission nu ikke, og saa gav den tillige Amtsraadet den Vejledning eller det Raad, hvad man nu vil kalde det, at naar vi blot lønede noget bedre, fik vi ogsaa nok de hidtil ubesatte Distrikter besatte. Nu vil jeg sige, at Lønnen er maaske ikke for stor, men sammenligner man Lønnen nu med den før 1893, er der jo sket et ganske betydeligt Fremskridt, og sammenligner man Lønnen efter Reglementet af 21. November 1801 med den nuværende, er Fremskridtet jo forbavsende. Da betalte Amtet en Løn af 20 Rigsdaler, og saa udredede Distriktet Emolumenterne, altsaa, Jordemødrene fik frit Hus, Jord til en Ko foruden de 20 Rigsdaler. Efter § 49 i Landkommunalloven af 1867 gik hele Institutionen over til Amterne, som da overtog Emolumenterne, og Lønnen blev forhøjet. Saa fik vi Loven af 1893, der yderligere ændrede Lønningsforholdene. Nu har en Jordemoder ude paa Landet fri Bolig, hvortil Kravene jo ere stegne ganske betydeligt, Jord til en Ko eller to og Brændselshjælp samt en Løn fra 130—160 Kr. om Aaret, foruden selvfølgelig

hvad Praksis giver. Desuden faar hun efter 10—15 Aar to Gange et Alderstillæg, saa at Lønnen bliver 240 Kr. Men foruden det faa Jordemødrene en Pension efter 20—25 Aars Forløb af 250—300 Kr. Jeg synes altsaa i det hele taget, at over Lønningsforholdene i Øjeblikket er der i Virkeligheden ikke Grund til at klage. Det, der maaske nærmest kunde klages over, er den Betaling, der blev fastslaet ved Loven af 1893 her i Rigsdagen, men det skal jeg ikke komme ind paa nu, da jeg ser, at det straks er ved den Tid, da den højtærede Formand ønsker at afslutte. Jeg vil blot gøre opmærksom paa, at hele den Udgift, som Amtsfondene ude omkring i Landet have ved denne Institution, jo ikke er ubetydelig. For Vejle Amts Vedkommende f. Eks., hvor vi have 42 Distrikter, løber Udgiften ved denne Institution op til et Beløb af 23,700 Kr., saa man ser dog, at det ikke er saa ganske lidt, der gaar med i en Amtskommune til denne Institution. Naar Sundhedskollegiet mener, at man blot skal betale bedre, saa vil man ogsaa faa dem, tror jeg, det gerne kunde slaa fejl alligevel, naar man da vel at mærke overhovedet vil holde sig inden for rimelige Grænser med Hensyn til, hvad man kan paalægge Amtsfondene i saa Henseende. Jeg kan slutte med at sige, at jeg tror, at der i den Henseende kun er en eneste Udvej, nemlig den, at man paa Skolen optager en Del flere Elever om Aaret. Jeg tror, at Forholdene for Jordemødrene i det hele taget ere saadanne, at de ret vel kunne være tjente med dem.

Jeg vil, som sagt, henstille til den højtærede Kultusminister og den højtærede Justitsminister at tage disse Sager om de sindssyge og om Jordemødrene under Overvejelse. Jeg haaber, at naar de gøre det, vil man ogsaa naa et Resultat, hvorved man bliver fri for de af mig paa-pegede uheldige Forhold ude omkring i Kommunerne.

Formanden: Jeg skal hermed afbryde Forhandlingerne. De genoptages i Aften Kl. 8.

Mødet udsat Kl. 4.